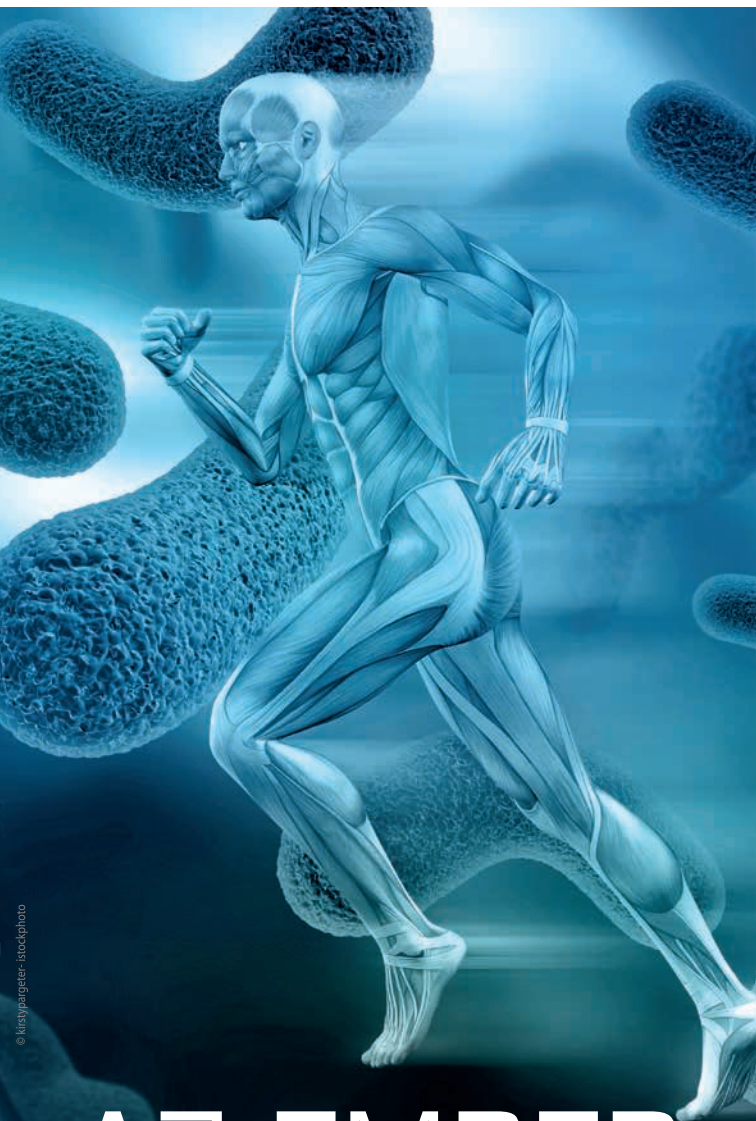

WERNER GITT

© kirstypargeter-istockphoto

AZ EMBER

ZSENIÁLIS KONSTRUKCIÓ

Az ember

ZSENIÁLIS KONSTRUKCIÓ

Mindannyiunk életét végigkíséri egy nagyon fontos kérdés: honnét is jövőnk tulajdonképpen? Ezzel együtt azonnal felmerül egy újabb kérdés: miért élünk egy ideig itt, és mi lesz utána – visszafordíthatatlanul megszűnik-e létezésünk, vagy örökké tovább élünk valahol másutt?

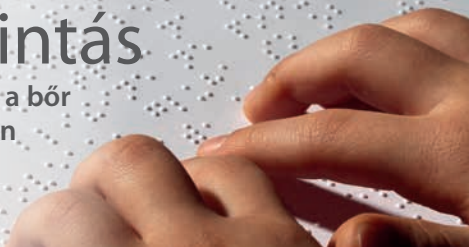
Csak két válasz létezik, ha megoldást akarunk találni erre a problémára:

- **Modell A:** Az evolúciós elmélet képviselői és az ateisták azt állítják, hogy életünk egy olyan folyamatból ered, amely stratégia, intelligencia és célkitűzés nélkül évmilliók folyamán pusztán az anyagból hozott létre bennünket. A halállal mindennek vége, és nincs Isten, aki előtt egyszer számot kellene adnunk.
- **Modell B:** Ezzel szemben áll a Biblia kijelentése, amely szerint egy mindentudó és mindenható Teremtő akaratából jöttünk létre, aki céllal teremtett meg bennünket. A halál véget vet ugyan földi életünknek, de rögtön utána elkezdődik az örökélet, mert Alkotónk közösségben szeretne lenni velünk a mennyben.

Ez a két értelmezés annyira távol esik egymástól, hogy az egyiknek mindenképpen tévesnek kell lennie. Melyik az a kijelentés, amely összhangba hozható a 21. század ismeretanyagával? Nézzük meg testünk néhány érzékszervét és fontos alkotórészét, és vizsgáljuk meg, hogy ezek felépítése független-e az intelligenciától, vagy magán hordozza az intelligencia ismertetőjegyeit. Ezzel párhuzamosan megvizsgáljuk a Biblia döntő jelentőségű kijelentéseit is. Miután az emberi test egy-egy részét közelebbről megtekintettük, pontozni fogunk, eldöntjük, hogy ennek alapján A vagy B modellnek adunk-e pontot.

A tapintás

Megtalálható a bőr teljes felületén

© alle12 - istockphoto.com

Bőrünk egy négyzetcentiméterén összesen 6 000 000 sejt és 5 000 idegvégződés található. Ezek teszik lehetővé a tapintást. Mindazt, amit érzünk, a meleget, a hideget, egy felület simaságát és érdességét vagy a fájdalmat, bőrünk valamelyik pontja továbbítja az agyunkhoz. Ehhez információs vezetékek rendkívül sűrű hálózatára és ügyes kódolásra van szükség, hogy agyunk a jelek helye és jellege szerint mindent észlelhessen. Ez az agyon kívül elhelyezkedő információs hálózat 380 000 km hosszú.

Ki tervezte meg ezt a hálózatot, ki telepítette a nagyon magas technológiai színvonalú vezetékeztést, és ki találta ki azt a programot, amelynek segítségével az agy mindent képes azonosítani? Egy ilyen célorientált és rendkívül intelligens rendszer nem keletkezhetett véletlenszerűen! **Egyértelmű, hogy ebben az esetben a B modell kapja a pontot.**

A fül

A legpontosabb mérőműszer

© julenochek - fotolia.com

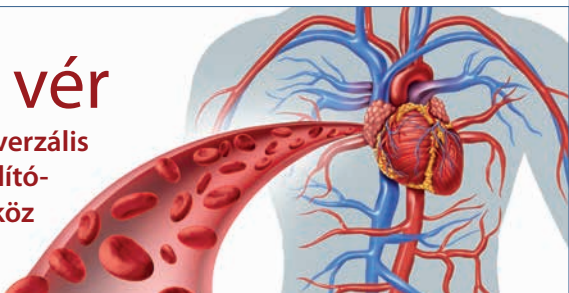
Az emberi fül azzal a bámulatos képességgel rendelkezik, hogy képes megkülönböztetni a hangerősséget egytől az egy billióig ($= 10^{12}$) terjedő tartományban. Nem létezik olyan műszaki eszköz, amely képes volna erre a mérési tartomány átváltása nélkül. A fül érzékeny-

sége eléri a fizikai lehetőségek határát. Ez háromszoros jeláttétellel válik lehetővé: mechanikairól hidraulikusra és végül elektromosra. Ugyanaz a hang először közvetlenül a dobhártyára érkezik, aztán megfordul a fülkagylóban, és ötezred másodperccel később még egyszer megérkezik. Négy mérési érték keletkezik, amelyekből az agy a szervek kölcsönös összefüggése révén (korreláció) két további jelet állít elő. Az agy zseniális működésének köszönhetően ez olyan, mintha hat fülünk volna.

Ez a kifinomult technika olyan fokú akusztikai elemzést tesz lehetővé, hogy képesek vagyunk felismerni a hangforrás irányát, pontos helyét és mozgását a tér minden szintjén. Ezen kívül, ha többen vesznek részt egy beszélgetésben, képesek vagyunk a számunkra kevésbé fontosat elnyomni, és a lényegeset tudatosan felerősíteni. Nincs olyan műszer, amely erre képes volna. Honnét származik ez a zseniális konstrukció? Létrehozhat ilyesmit egy céltalanul zajló folyamat? Természetesen nem! A zsoltáríró válasza rövid és találó: *„Aki a fület alkotta, az ne hallana? Aki a szemet formálta, az ne látna?”* (Zsoltár 94,9). A fül nem az evolúció egyik folyamatának az eredménye, hanem a zseniális teremtető cselekedeten alapul. **Ezért a pontot a B modell kapja.**

A vér

Univerzális
szállító-
eszköz

A vér létfontosságú funkciókat lát el. Minden egyes sejthez eljuttatja a táplálékból származó üzemanyagot, valamint az oxigént, a vitaminokat, a hormonokat és a hőt. Ugyanakkor elszállítja az egyes sejtekből az anyagcsere-folyamatok bomlástermékeit és a fe-

lesleges hő. A vér egy életen át állandó áramlásban van, vég nélküli ciklusban kering, melynek során a szív minden másodpercben megtelik vérrel, hogy azt aztán rögtön továbbpréselje magából. A vér egyik különlegességét a vörösvértestek jelentik, melyekből minden csepp vérben ($= 30 \text{ mm}^3$) 150 millió van. Ezek a tüdőben oxigént vesznek fel, és ugyanakkor leadják ott a bomlásterméket, a széndioxidot (CO_2). A vörösvértestekben található hemoglobin, egy speciális, létfontosságú vegyület, amelynek már az embrionális fejlődés során is megvan a maga szerepe. A magzati stádiumtól (a 3. hónaptól) változik az oxigénszükséglet, és ezért más fajta, más kémiai összetételű hemoglobin válik szükségessé. Röviddel a születés előtt aztán ismét gőzerővel dolgoznak a vegyi üzemek, hogy végrehajtsák az átállást a felnőtt hemoglobinra.

Ezt a három hemoglobin fajtát nem lehet evolúciós úton, próbálgatással megtalálni, mert a hemoglobin eltérő szerkezetű változatai nem szállítanának elég oxigént, és ez a biztos halált jelentené. Mind a három hemoglobinfajta előállításához más és más biológiai gépezetre van szükség, amelyek termelését ráadásul még át is kell állítani a megfelelő időpontban. Honnét származik ez a komplikált gépezet? Itt teljes kudarcot vall minden evolúciós elképzelés, mert a félig kész, közbenső állapotokban nem volna lehetőség az életben maradásra. **Ezt a pontot is egyértelműen a B modell kapja.**

A sejtek

100 billió alkotórészből
áll az emberi test

Tudjuk-e, hogy az emberi testet megközelítőleg 100 billió sejt alkotja, amelyek közül mindegyik körülbelül tízezerszer annyi molekulából áll, mint amennyi csillag a Tejúton van? Gondoljuk meg, hogy Tejutunk legalább 100 milliárd csillagból tevődik össze! Ha valaki el akarna eddig (10^{14} -ig) számolni, és megszakítás nélkül, éjjel és nappal számolna úgy, hogy másodpercenként mond ki egy számot, nem volna rá elég az élete. Ehhez ugyanis három millió évre lenne szükség! Semmiféle tudományos magyarázat nincs arra, hogyan szerveződik ez az óriás sejtmennyiség létfontosságú szervekké. Melyik az a program, amely által a növekedés megvalósul?

Mostanáig ezt senki se volt képes feltárni. Ha összes tudományunk nem elég ahhoz, hogy ezt megértsük, hogy valósulna ez meg az evolúció célkitűzés nélküli stratégiája által? Világos, **hogy ebben az esetben is a B modellt illeti meg a pont.**

A DNS

Számítógéppel
utolérhetetlen információsűrűség

A sejt belsejében, mikroszkopikus méretű magjában rejtőzik a test legértékesebb anyaga - ez a genom, a genetikai információ. Minden, ami a test felépítéséhez

szükséges (pl. a szervek és a végtagok felépítése, az összes szükséges kémiai vegyület előállítás), itt van beprogramozva a lehető legnagyobb pontossággal. Ha képet akarunk alkotni a DNS-molekulában található, felfoghatatlan sűrűségű információról, képzeljünk el a DNS anyagából egy gombostűfejnyit. El lehetne ebben tárolni 15 billió, egyenként 160 oldalas könyv anyagát? Ha ennyi könyvet egymásra raknánk, a halom ötszázszor magasabb volna, mint a Föld Holdtól való távolsága. **Találjuk ki, melyik modell kapja itt a pontot!**

Az agy

A világmindenség
legbonyolultabb szerkezete

Az agy az idegrendszer központi szerve. Szervezetünknek szinte valamennyi folyamata az agynak van alárendelve, amely irányítja, felügyeli és koordinálja ezeket. Gyűjti, értékeli és tárolja az érzékeléssel szerzett információkat, és gondoskodik a megfelelő válaszokról. Arról, hogy maga az agy hogyan dolgozza fel az információt, jóformán semmit sem tudunk. Csak egy dolog bizonyos: nagy számban kell az agyban olyan rendkívül kifinomult programoknak lenni, amelyek képesek feldolgozni, kezelni és koordinálni minden bejövő és kimenő információt. Mindennek megszabott időben kell történni, és az információfeldolgozásnak párhuzamosan kell zajlani. Nem tudjuk, hogyan tárolja az agy az emlékeket, és hogyan hívja őket elő. Ezenkívül arról se tudunk, hogy születnek új ötleteink, és hogy történik az interaktív együttműködés agyunk és nem anyagi részünk, vagyis a lelkünk között.

Az agy megközelítőleg 100 milliárd idegsejtből (neuronból) áll. Nagyságrend tekintetében számuk a Tejútunkon található csillagok számának felel meg. Minden egyes

neuron szinapszisok segítségével más neuronok ezreivel áll összeköttetésben. Ez a lehető legkomplexebb hálózat. **Világos, hogy itt megint egy újabb ponttal vezet a B modell.**

Az érzékelés

Itt és a túlvilágon

Mostani testünk érzékszervei közül halálunk után egyik sem működik tovább. Akkor a halál az abszolút végállomás volna, ahogy az ateisták és az evolucionisták feltételezik? A Biblia erre egyértelműen NEMET mond! Isten terve szerint mi örökkévaló lények vagyunk, létezésünk soha nem szűnik meg.

A Bibliában Lukács evangéliuma 16. részében Jézus két olyan emberről beszél, akiknek véget ért a földi életük, miután testileg meghaltak. A történet elhangzásakor a túlvilágon találhatók, és teljes öntudatuknál vannak. Egyikük, a gazdag nem adott Istennek teret az életfelfogásában, míg másikuk, a koldus Lázár Istenre bízta magát. Jézus leírja mindkettőjük helyzetét a halálukat követően: **„Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és felvitték az angyalok Ábrahám kebelére. Meghalt a gazdag is, és eltemették. Ez a pokolban kínok között gyötrődve felemlelte a tekintetét”** (Lukács 16,22-23). Tehát a halál révén mind a ketten elhagyták ezt a világot, és most egy teljesen más helyen vannak. Bár előzőleg ugyanabban a városban éltek, most merőben más a tartózkodási helyük. Az egyik a dicsőségben van, a másik a gyötrelem helyén.

Egyikünk számára sem ér véget az élet a biológiai halállal. Erre a tényre nézve megbízható forrásból nyerhetünk információt. A földi test a feltámadásban változik át örökkévaló testté: **„Elvettetik földi test, feltámasztatik szellemi test”** (1Korintus 15,42+44). Örökkévaló tartóz-

kodási helyünként a Biblia két, egymástól szélsőségesen különböző helyet nevez meg, a mennyet és a poklot, azaz a dicsőség helyét Isten közelségében és a kárhozat helyét Istentől távol.

Ha megpróbáljuk leírni a mennyet és a poklot, akkor az érzékelés szemszögéből mondhatjuk ezt: mind a két helyen fogunk érezni, és vagy örök szépséget vagy örök szenvedést élünk át. Az, hogy hova jutunk, attól függ, hogyan viszonyulunk Jézus Krisztushoz, pontosabban attól, hogy hiszünk-e benne, és követjük-e Őt, vagy sem. **Itt is a B modellnek kell adnunk a pontot**, mert az ateistáknak saját felfogásukra nézve nincs honnét információt meríteniük.

Az ember

Zseniális terv alapján létrejött konstrukció

Bár csak néhány részletet vizsgáltunk meg az emberből, már ennyiből is nyilvánvalóvá vált, hogy minden kétséget kizáróan zseniális konstrukció. Ezért ésszerűtlen azt feltételezni, hogy egy minden tervet nélkülöző folyamat eredményei vagyunk, amely a magára hagyott anyagban zajlik. Ha nem fogadjuk el a teremtetést, eltévelyedünk az evolucionista gondolkodásmód útvesztőjében, és nem lesz helyes képünk a valóságról. A Róma 1,20 szerint a Teremtő alkotásainak vizsgálata szükségszerűen elvezet arra az értelmes következtetésre, hogy létezik Teremtő, mert „*láthatatlan valóját... meglátja alkotásain az értelem*”. Nem nehéz belátni, hogy az összes pont egyértelműen a B modellt illette meg.

Az ember teremtéséhez a Biblia szerint egy konkrét terv szolgált alapul: „*Alkossunk embert*” (1Mózes 1,26). Ezt a tervet rögtön követte a megvalósítás: „*Megteremtette Isten az embert a maga képmására*” (1Mózes 1,27). Az

Újszövetség a teremtés gondolatának további részleteibe avat be bennünket, és ezt mondja a Teremtő személyéről: **„Mert benne [Jézus Krisztusban] teremtetett minden a mennyen és a földön, a láthatók és a láthatatlanok”** (Kolossé 1,16). Jézusról ezt olvassuk: **„akit [Isten] mindennek örökösévé tett, aki által a világot teremtette”** (Zsidók 1,2).

A János 14,6-ban Jézus ezt a radikális mondatot mondja: **„Én vagyok az út, az igazság és az [örök]élet; senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam”**. Így Ő az egyetlen ajtó, amely a mennyországba vezet. Egyedül Ő az, aki halálával megfizetett a kereszten azért, hogy mi megszegtük Isten parancsait. Ezért igaz a megállapítás: **„Aki hisz a Fiúban, annak örökélete van”** (János 3,36). Szeretettel kérem az Olvasót, kérjen bocsánatot az Úr Jézustól valamennyi bűnére, hogy majd megállhasson Isten ítéletében. Imádságban fogadja be Őt a szívébe mint személyes Alkotóját és Megváltóját, és kövesse Őt!

Dr. Werner Gitt
informatikus, nyugalmazott
intézetigazgató és professzor

A témával kapcsolatos részletes tudományos érvelés megtalálható Werner Gitt A csodálatos ember című könyvében (Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió, Budapest, 2003).

Eredeti cím: Der Mensch – Eine geniale Konstruktion
A szerző honlapja: www.wernergitt.com

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, D-29342 Wienhausen, Germany
E-Mail: info@bruderhand.de, Homepage: bruderhand.de

Nr. 129-24 – Ungarisch/Hungarian – 2nd edition 2021

